

DECIZIA NR . 26 / 2005

emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Hunedoara în anul 2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara a fost sesizată de Biroul Vamal Tg-Jiu asupra contestației formulate de **SC X SRL** împotriva măsurilor dispuse prin :

- actul constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului nr. ... / 2004 încheiat de Biroul Vamal Tg. - Jiu, privind virarea la bugetul de stat a sumei de **...lei**, reprezentând :

- **...lei** – taxe vamale ;
- **...lei** – comision vamal ;
- **...lei** – TVA în vamă.

- procesul verbal nr. ... / 2004 întocmit de Biroul Vamal Tg. - Jiu privind calculul dobânzilor și a penalităților de întârziere în sumă de **...lei**, reprezentând :

- ...lei** – dobânzi aferente taxelor vamale;
- ...lei** – dobânzi aferente comisionului vamal;
- ...lei** – dobânzi aferente TVA în vamă;
- ...lei** – penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- ...lei** – penalități de întârziere aferente comisionului vamal;
- ...lei** – penalități de întârziere aferente TVA în vamă;

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.176 din ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara, prin Biroul de Soluționare a Contestațiilor, este investită să se pronunțe asupra contestației depusă de SC X SRL.

I. Prin contestația formulată, SC X SRL invocă în susținerea cauzei următoarele argumente :

Petenta menționează că la momentul realizării operațiunilor de vămuire s-a stabilit pe baza declarației exportatorului și a documentelor prezentate că bunurile exportate și respectiv importate de societate sunt de origine preferențială astfel încât în mod corect s-a stabilit un regim tarifar preferențial.

Actul constatator precum și procesul verbal de stabilire a dobânzilor și penalităților comunicate societății nu conțin nici un temei de

fapt care să determine aplicarea dispozițiilor legale invocate și care să îndreptățească unitatea vamală să calculeze taxe vamale și celelalte sume întemeiate pe acestea.

Petenta arată că se invocă o adresă a autorității vamale germane care stabilește că bunurile nu sunt originare din Uniunea Europeană în sensul Protocolului 4 al Acordului România–UE fără a se indica temeiul – textul legal din reglementarea invocată, care să arate ce anume a determinat o asemenea apreciere, adică de ce bunurile importate nu sunt originare din UE, ce anume le califică drept bunuri neoriginare.

Petenta susține că în toate cazurile atât autoritatea vamală germană cât și autoritatea vamală română trebuiau să încadreze caracterul neoriginarității nu în termeni generali, ci dat fiind faptul că deservește un serviciu specializat, trebuiau să arate de ce anume nu sunt considerate bunuri originare din UE, aceasta în condițiile în care atât la momentul realizării operațiunilor de vămuire la import cât și la momentul prezent societatea este sigură de situația contrară , adică bunurile importate sunt originare din UE și impune menținerea regimului tarifar inițial stabilit.

Pe de altă parte, petenta arată că așa cum rezultă din însăși motivația autorității vamale, recalcularea s-a făcut pe temeiul adresei autorității vamale germane care practic anulează declarația exportatorului.

Petenta susține că, în mod normal, verificarea ulterioară a dovezii de origine a bunurilor se efectuează ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente probatorii, caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea altor condiții (art. Protocolul nr. 4 la Acordul România – UE), prin urmare o simplă adresă a autorității germane nu determină retragerea regimului preferențial acordat ci poate determina o verificare a documentelor de origine, aceasta mai ales în condițiile în care adresa germană nu este urmare a solicitărilor vamale române.

Mai mult, petenta susține că Regulamentul de aplicare al Codului Vamal Român prevede necesitatea verificării certificatelor de origine (și nu luarea în considerare a unei adrese emise unilateral și fără să fie solicitată), verificare care în cazul de față nu s-a efectuat, ci motivul recalculării s-a întemeiat doar pe adresa autorității vamale germane a cărei veridicitate petenta o pune la îndoială.

Petenta invocă faptul că art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, prevede : *“În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare ”* , deci

și acest articol invocat se referă la necesitatea verificării dovezilor de origine și nu luarea ca valabilă a unei adrese care nu a fost solicitată.

Societatea contestatoare susține că în scopul verificării se returnează de către autoritatea vamală a țării importatoare autorității țării exportatoare, după caz, certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, declarația pe factură sau o copie de pe documentele autorității vamale a țării exportatoare, petenta arătând că o asemenea procedură nu s-a urmat, adresa autorității germane întemeindu-se pe dispozițiile autorității vamale italiene, fără a fi solicitate autorității vamale române documente care să poată fi verificate pentru a se considera că bunurile acoperite de declarația exportatorului pe factura ... / ... din ...2003 nu sunt originare din UE și deci nu ar beneficia de regimul tarifar preferențial.

Față de cele invocate mai sus, petenta susține că autoritatea vamală română, fără a îndeplini procedura prevăzută de reglementările vamale în vigoare privind verificarea ulterioară, prin întocmirea documentelor contestate contrazice și infirmă documente perfect legale precum și o operațiune de vămuire îndeplinite conform legii.

Petenta arată referitor la stabilirea dobânzilor și a penalităților de întârziere la plată este de menționat faptul că această imputare este netemeinică și nelegală deoarece, chiar și în situația în care taxele vamale și celelalte sume ar fi datorate, momentul de la care se datorează este momentul comunicării actului constatator, și nu momentul realizării importului, aceasta deoarece până la întocmirea actului constatator aceste sume erau nedatorate.

Astfel, petenta susține că prin actul constatator se impune plata taxelor vamale și deci până la data actului constatator, petenta nu datora nici o sumă, ea fiind informată de neregularități neimputabile ei, doar prin comunicarea actului constatator.

Societatea contestatoare menționează că dacă nu ar fi așa s-ar încălca principiul bunei credințe al petentei, al erorii comune și invincibile existente cu privire la originea bunurilor importate și s-ar ajunge la situația că în lipsa oricărei culpe, petenta să fie obligată la dobânzi și penalități pentru întârzierea la plată unei sume care până la momentul comunicării actului constatator nu o datora și nici autoritatea vamală nu o putea pretinde pentru că o asemenea datorie nu exista.

Petenta solicită anularea măsurilor dispuse prin actele contestate pentru nelegalitate și netemeinicie și pe cale de consecință exonerarea de la plata sumelor imputate.

De asemenea petenta solicită că până la soluționarea contestației să se suspende executarea actului constatator atacat.

II. Prin actul constator nr. ... / 2004 încheiat de organele de control din cadrul Biroului Vamal Tg. – Jiu, s-au constatat următoarele :

Retragerea preferințelor tarifare acordate la vămuirea, în urma verificărilor ulterioare efectuate de către autoritatea vamală italiană conform art. 32 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de „Produse originare” și metode de cooperare administrativă, anexa la Acordul România – UE aprobat prin OUG nr. 192 / 2001.

Autoritatea vamală germană comunică cu adresa nr. ... din data de ...2004, înregistrată la Biroul Vamal Tg-Jiu la nr. ... / ...2004, faptul că mărfurile acoperite de declarația de pe factura nr. ... / ... din ...2003 nu sunt originare din UE în sensul Protocolului 4 al Acordului România – UE și deci nu pot beneficia de regim tarifar preferențial.

Organele constatatoare au menționat în actul constator, ca temei legal :

- art. 61 din Codul vamal al României, aprobat prin legea 141 / 1997 ;
- art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1114 / 2001;
- art. 32 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de alta parte, ratificat OUG nr.192 / 2001.

În consecință, organele vamale au procedat la recalcularea drepturilor vamale în sumă de **...lei**, reprezentând :

- ...lei** – taxe vamale ;
- ...lei** – comision vamal ;
- ...lei** – TVA în vamă.

De asemenea prin procesul verbal nr. ... / 2004 întocmit de Biroul Vamal Tg. – Jiu, organele de control au calculat dobânzi și penalități de întârziere pentru perioada 27.09.2002 – 30.12.2004 în sumă totală de **...lei**, reprezentând :

- ...lei** – dobânzi aferente taxelor vamale;
- ...lei** – dobânzi aferente comisionului vamal;
- ...lei** – dobânzi aferente TVA în vamă;
- ...lei** – penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- ...lei** – penalități de întârziere aferente comisionului vamal;
- ...lei** – penalități de întârziere aferente TVA în vamă;

III. Având în vedere constatările organelor vamale, motivațiile contestatorului, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

SC X SRL are domiciliul..., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. ..., având C.U.I. ..., este reprezentată de dl. Y, în calitate de administrator .

SC X SRL a formulat plângere împotriva actului constatator nr. ... / 2004, înregistrată la Biroul Vamal Tg. Jiu sub nr. ... / 2005, iar dosarul cauzei a fost transmis și înregistrat la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara.

Prin adresa nr. ... / ... / 04.04.2005 a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Hunedoara – Biroul de Soluționare a Contestațiilor, în vederea stabilirii clare a căii de atac a petentei, plângere sau contestație, acestea urmând proceduri separate de soluționare, și întrucât “plângerea” au fost formulată în baza unui temei legal abrogat, în conformitate cu art.175 alin. (1-2), art.179 alin.(2,4) și art. 182 alin. (1,4-5) din ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile HOTĂRÂRII GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 1050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală pct. 175.1, 175.2 și 182.1, în completare la “plângere”, s-a solicitat petentei să precizeze clar încadrarea într-un temei legal în vigoare a solicitărilor, respectiv motivele de drept și de fapt (plângere, contestație la executare sau contestație împotriva actelor administrative atacate), cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe feluri de impozite, taxe, contribuții, precum și accesorii ale acestora și documentele și dovezile suplimentare .

SC X SRL prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara sub nr. ... / ...2005, precizează clar cele solicitate, depunând o serie de documente și probe noi.

În condițiile în care contestatorul nu a prezentat în timpul controlului, organelor de control vamal care au efectuat activitatea de verificare, documente și informații, pe care ulterior finalizării controlului le consideră relevante în susținerea cauzei și pe care le-a anexat la contestație, acestea vor putea fi administrate în procedura de soluționare a contestațiilor.

În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, la art. 182 alin.(1) și (4) și întrucât organul emitent al actului atacat trebuie să se pronunțe în totalitate asupra documentelor noi anexate la contestație, prin adresa nr. ...

/ ... / 2005, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara – Biroul de Soluționare a Contestațiilor a solicitat Biroului Vamal Tg. Jiu să completeze referatul nr. ... / 2004 cu privire la propunerile de soluționare a contestațiilor, în care să se analizeze strict susținerile petentei și documentele noi anexate la contestație.

Biroul Vamal Tg. Jiu prin adresa nr. ... / 2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara sub nr. 03.05.2005, completează referatul nr. ... / 2004.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara, prin Biroul de Soluționare a Contestațiilor, este investită să se pronunțe pe fond asupra contestației depusă de SC X SRL.

Referitor la suma de ...lei, reprezentând :

-...lei – taxe vamale ;

-...lei – comision vamal ;

-...lei – TVA în vamă,

cauza supusă soluționării este dacă contestatarul datorează bugetului de stat obligații vamale, în condițiile în care ele s-au constatat la un control ulterior efectuării importului în regim vamal preferențial și pentru care organele vamale române au dispus retragerea preferințelor tarifare inițial acordate petentului întrucât administrația vamală germană a precizat că mărfurile nu sunt originare în sensul Protocolului 4 al Acordul România – UE și deci nu pot beneficia de regim tarifar preferențial.

În fapt, cu declarația vamală nr. ... /2002, **SC X SRL**, a efectuat un import de bunuri uzate din Germania, constând în anvelope pentru autoturisme, masini de spălat, televizoare color, canistre de apă plastic, dulap metalic, aparat testări auto, calorifer fontă, motoare diesel, lămpi reclamă, pentru care a prezentat la vămuire declarația de pe factura nr. ... / ... / ... din ...2002. Mărfurile importate au beneficiat de tratament tarifar favorabil la import din partea organelor vamale române.

Din adresa nr. ... / 2004 a Autorității Naționale a Vămile - Direcția Proceduri Vamale și Tarif Vamal, reiese că, urmare controlului a *posterio*ri pentru facturile nr. ... din 2002 și nr. ... din 2003, autoritatea vamală germană a stabilit că mărfurile importate nu pot fi considerate originare din comunitate în sensul Protocolului 4 al Acordul România – UE, deci nu pot beneficia de regim tarifar preferențial, motiv pentru care organele Biroului Vamal Deva au procedat la recalcularea drepturilor de import.

În drept, în ceea ce privește acordarea unui regim tarifar favorabil, la art. 68 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României se prevede că:

“(1) Unele categorii de mărfuri pot beneficia de un tratament tarifar favorabil, în funcție de felul mărfii sau de destinația lor specifică, potrivit reglementărilor vamale sau acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

(2) Prin tratament tarifar favorabil se înțelege o reducere sau o exceptare de drepturi vamale, care poate fi aplicată și în cadrul unui contingent tarifar.”

În speță, contestatorul a beneficiat inițial de tratament tarifar preferențial la importul bunurilor din Germania întrucât la vămuire a prezentat pentru aceste bunuri declarația de pe factura nr. ... din ...2002.

În situația în care are suspiciuni în ceea ce privește dovezile de origine prezentate de contestator, autoritatea vamală română are posibilitatea să declanșeze procedura de control *a posteriori*, făcând astfel aplicațiunea art. 61 din Legea privind Codul vamal al României nr.141/1997, care precizează :

“ART. 61

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.”

coroborat art.32 din ORDONANȚA de URGENȚĂ a GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 192 din 27 decembrie 2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, publicată în MONITORUL OFICIAL NR. 849 din 29 decembrie 2001, care prevede următoarele :

„Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul originar al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factură sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

4. Dacă autoritățile vamale ale țării importatoare hotărăsc suspendarea acordării regimului preferențial pentru produsele în cauză în așteptarea rezultatelor verificării, ele acordă liberul de vamă importatorului, pentru aceste produse, sub rezerva măsurilor de prevedere apreciate ca necesare.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă, în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori, nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale.”

Urmare controlului *a posteriori* inițiat de Biroul Vamal Tg. Jiu ce a avut ca obiect verificarea dovezilor de origine, respectiv a declarației de pe factura nr. ... din 2002, Autoritatea Națională de Control – Autoritatea Națională a Vămilelor, Direcția Proceduri Vamale și Tarif Vamal, prin adresa nr. ... / 2004, înregistrată la Biroul Vamal Tg. Jiu sub nr. ... / 2004, aflată în copie la dosarul contestației, menționează că pentru facturile nr. ... / 2002 și nr. ... / 2003, emise de ... din ... către **SC X SRL**, autoritatea vamală germană a informat că mărfurile acoperite de aceasta nu sunt originare în sensul Protocolului 4 al Acordului România – UE și deci nu pot beneficia de regim tarifar preferențial.

Având în vedere că declarația de pe factura nr. ... / 2002 nu a fost confirmată, deci bunurile importate nu pot beneficia de regim tarifar preferențial, organele de control vamal au făcut aplicațiunea prevederilor art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1114 / 2001, care prevede :

“În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.” ,

Astfel, organele vamale române au dispus retragerea preferințelor tarifare inițial acordate petentului și recalcularea drepturilor vamale datorate, fără să fie prezentate în mod concret, clar și precis modul de stabilire în conformitate cu reglementările legale în vigoare din care să rezulte clar de ce bunurile importate nu sunt originare din Comunitatea Europeană, cu indicarea temeiului legal care atrage neoriginea comunitara a bunurilor .

În aceste condiții rezultate verificării trebuie să indice cu claritate **dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate**, sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol, respectiv prevederile art. 16 din ORDONANȚA de URGENȚĂ a GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 192 din 27 decembrie 2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, publicată în MONITORUL OFICIAL NR. 849 din 29 decembrie 2001

„art. 16

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III,

b) fie, în cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, denumită în cele ce urmează "declarație pe factură", dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru

a permite identificarea lor; textul declarației pe factură figurează în anexa IV.”

La ANEXA IV se prevede clar cum trebuie să arate declarația pe factură, al cărei text figurează mai jos, trebuie să fie elaborată în concordanță cu notele de subsol, respectiv :

„Versiunea germană

Der Ausfuhrer (Ermachtigter Ausfuhrer; Bewilligungs-Nr. ....*1)), der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklart, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ..... Ursprungswaren sind*2).

...

*1) În cazul în care declarația pe factură este făcută de către un exportator autorizat, numărul autorizației acestui exportator trebuie menționat în acest spațiu. În cazul în care declarația pe factură nu este făcută de către un exportator autorizat, mențiunea dintre paranteze se va omite sau spațiul va fi lăsat liber.

*2) Originea produselor trebuie indicată. Atunci când declarația pe factură se referă în întregime sau doar parțial la produse originare din Ceuta și Melilla, exportatorul trebuie să le indice clar în documentul pe care este făcută declarația prin introducerea simbolului "CM" ”

Conform prevederilor ART. 21 – Condiții pentru întocmirea unei declarații pe factură, din actul normativ menționat mai sus, se arată :

„Art.21

1. O declarație pe factură la care se face referire la art. 16 paragraful 1 b) poate fi întocmită:

a) de către un exportator autorizat în sensul art. 22, sau

b) de către un exportator pentru orice transport constând dintr-unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește 6000 EURO.

2. O declarație pe factură poate fi întocmită dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

3. Exportatorul care întocmește o declarație pe factură trebuie să prezinte, în orice moment, la solicitarea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

4. O declarație pe factură este făcută de către exportator prin dactilografare, ștampilare sau tipărire pe factură, pe documentul de livrare sau pe alt document comercial după modelul de text ce figurează în anexa IV, folosind una dintre versiunile lingvistice stabilite în acea anexă și în conformitate cu prevederile legale interne ale țării exportatoare. Declarația poate fi completată și de mână; în acest caz ea trebuie scrisă cu majuscule, cu cerneală.

5. Declarațiile pe factură trebuie să fie semnate de mână, în original, de către exportator. Totuși, un exportator autorizat în sensul art. 22 nu este obligat să semneze astfel de declarații, cu condiția să prezinte un angajament scris autorităților vamale ale țării exportatoare prin care acceptă întreaga responsabilitate pentru orice declarație pe factură care îl identifică pe el ca și când ar fi fost semnată original de el.

6. O declarație pe factură poate fi întocmită de către exportator în cazul în care produsele la care se referă sunt exportate sau după export, cu condiția ca aceasta să fie prezentată în țara importatoare nu mai târziu de 2 ani după efectuarea importului produselor la care se referă.”

De asemenea trebuie ținut seama de prevederile art. 24, art. 27 și art. 28 din același act normativ menționat mai sus, care menționează :
„ART. 24 Prezentarea dovezii de origine

Dovezile de origine vor fi prezentate autorităților vamale ale țării importatoare în conformitate cu procedurile aplicabile în acea țară. Autoritățile respective au dreptul să solicite o traducere a unei dovezi a originii și pot, de asemenea, să solicite ca declarația de import să fie însoțită de o declarație a importatorului prin care acesta atestă că produsele îndeplinesc condițiile cerute pentru aplicarea acordului.

ART. 27 Documente probatorii

Documentele la care se face referire la art. 17 paragraful 3 și la art. 21 paragraful 3, folosite în scopul de a se dovedi că produsele acoperite de un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 sau de o declarație pe factură pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau din una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol pot consta inter alia din următoarele:

a) dovada directă a operațiunilor realizate de către exportator sau furnizor pentru a obține bunurile în cauză, conținute, de exemplu, în conturile sale sau în contabilitatea sa internă;

b) documente care dovedesc caracterul original al materialelor folosite, emise sau întocmite în Comunitate sau România, atunci când aceste documente sunt folosite conform legislației naționale;

c) documente care dovedesc prelucrările sau transformările materialelor în Comunitate sau în România, eliberate sau întocmite în Comunitate sau în România, atunci când aceste documente sunt folosite în conformitate cu legislația națională;

d) certificate de circulație a mărfurilor EUR 1 sau declarații pe factură care dovedesc caracterul original al materialelor folosite, eliberate sau întocmite în Comunitate, în România sau într-una din țările la care se face referire la art. 3 și 4, în concordanță cu regulile de origine care sunt identice cu regulile cuprinse în acest protocol.

ART. 28 Păstrarea dovezii originii și a documentelor probatorii

...2. Exportatorul care întocmește o declarație pe factură va păstra cel puțin 3 ani copia de pe această declarație pe factură, precum și documentele la care se face referire la art. 21 paragraful 3.

În speță, este vorba de cumpărarea de către **SC X SRL** de la ... din ... a unor bunuri uzate din Germania, respectiv anvelope marca ... pentru autoturisme, mașini de spălat ... (o firmă a ...).

Autoritatea vamală română în cadrul actului constatator nu a precizat clar care au fost documentele sau informațiile, care sugerează că informațiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, și care au fost transmise ca dovadă a cererii de verificare, iar autoritatea vamală germană, avea dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător pentru ca rezultatul verificării să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare în baza legislației Comunitare.

Autoritatea vamală română a precizat că autoritatea vamală germană a considerat că bunurile nu constituie produse originare din Comunitatea Europeană, dar nu a menționat temeiul legal și de ce documentele, respectiv declarația de pe factură nr. ... / 2002 întocmită de exportator, nu corespund produselor prezentate.

Mai mult, pe de altă parte, **SC X SRL** a depus documente traduse și legalizate care dovedesc caracterul original al bunurilor din Comunitate, respectiv Declarații pe termen lung ale furnizorilor de mărfuri :
- Declarația pe termen lung ale furnizorilor de mărfuri emisă de ... pentru anvelopele pentru autoturisme;

- Declarația pe termen lung ale furnizorilor de mărfuri emisă de ... (...) pentru mașini de spălat, documente transmise de exportatorul ... din ..., care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol și în baza cărora exportatorul a întocmit la data respectivă declarația de pe factură, în conformitate cu prevederile deciziei EG nr. 1207 / 2001.

În conformitate cu prevederile art. 29 din ORDONANȚA de URGENȚĂ a GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 192 din 27 decembrie 2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, se arată :

„ART. 29 Neconcordanțe și erori formale

1. Constatarea unor mici neconcordanțe între mențiunile făcute pe dovada originii și cele făcute pe documentele prezentate unității vamale, în vederea îndeplinirii formalităților pentru importul produselor, nu anulează ipso facto valabilitatea dovezii originii dacă se stabilește în mod evident că acest document corespunde produsului prezentat.

2. Erorile formale evidente, precum erorile de dactilografiere pe dovada originii, nu trebuie să determine respingerea acestui document dacă aceste erori nu sunt în măsură să creeze dubii în ceea ce privește corectitudinea declarațiilor făcute în acest document.”

În actul constatator, organele de control vamal au precizat doar că autoritatea vamală germană au considerat că bunurile nu sunt originare în sensul Protocolului 4 al Acordul România – UE, fără a menționa în ce constă caracterul de neorigine, fără a menționa temeiul legal în baza căruia declarația de pe factură nr. ... / 2002 întocmită de exportator ... nu corespunde produselor prezentate.

Organele vamale române au retras regimul tarifar favorabil, fără a menționa în actul constatator că în condițiile nerespectării reglementărilor cuprinse în Protocol, sunt aplicabile prevederile art.75 din Legea nr.141 / 1997 privind Codul vamal al României, în care se arată că :

“ În aplicarea regimului tarifar preferențial, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.”,

deoarece societatea nu se gaseste în situația acordării de către Guvernul Român a unor facilități la importul de mărfuri, iar în situația în care organele vamale române au suspiciuni în ceea ce privesc dovezile de origine prezentate de societatea contestatoare au posibilitatea să declanșeze procedura de control *a posteriori*, făcând astfel și aplicațiunea art.32 din Protocol privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă.

Astfel, organele vamale, trebuiau să menționeze clar că autoritatea vamală germană, urmare a controlului *a posteriori*, este cea mai în măsură să aprecieze că mărfurile acoperite de o declarație de pe factură nu mai pot beneficia de tratament preferențial, precizând totodată că administrațiile vamale ale statelor UE iau decizia asupra acordării sau neacordării regimului tarifar preferențial, funcție de rezultatul acestui control ulterior, și nu organele vamale române, care sunt doar cele ce aplică regimul vamal legal.

De asemenea în actul constatator nr. ... / 2004 sunt o serie de neconcordanțe, în sensul că :

- retragerea preferințelor tarifare acordate la vămuire, ar fi urmare a verificării efectuate de către autoritatea vamală italiană ;
- faptul că mărfurile acoperite de declarația de pe factura nr. ... / 2003 nu sunt originare în sensul Protocolului 4 al Acordul România – UE și deci nu pot beneficia de regim tarifar preferențial, în condițiile în care obiectul actului constatator îl constituie importul efectuat cu DVI nr. ... din data de ...2002, mărfuri acoperite de declarația de pe factura nr. ... / 2002.

Față de cele de mai sus, actul constatator nr. ... / 2004 va fi desființat, urmând ca organele vamale să întocmească un nou act de control prin care să recalculeze drepturi vamale și măsurile accesorii aplicabile în funcție și de rezultatele eventualelor reverificări întreprinse de autoritățile vamale din țara în care își are sediul societatea exportatoare care a emis declarația de pe factură, respectiv Germania, și având în vedere cele reținute în prezenta.

Referitor la capătul de cerere privind procesul verbal nr. ... / 2004 întocmit de Biroul Vamal Tg. - Jiu privind calculul dobânzilor și a penalităților de întârziere în sumă de ...lei, reprezentând :

- ...lei – dobânzi aferente taxelor vamale;
- ...lei – dobânzi aferente comisionului vamal;
- ...lei – dobânzi aferente TVA în vamă;
- ...lei – penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- ...lei – penalități de întârziere aferente comisionului vamal;
- ...lei – penalități de întârziere aferente TVA în vamă;

cauza supusă soluționării este dacă dobânzile și penalitățile de întârziere aferente diferențelor de taxe vamale, stabilite la controlul ulterior se datorează de la data declarațiilor vamale de import sau pot fi calculate numai după expirarea termenului de 7 zile de la comunicarea actului de control prin care a fost stabilită diferența de taxe vamale.

În fapt, organele de control au stabilit în sarcina societății o diferență de taxă vamală .

Aferent acestor diferențe de drepturi vamale au fost calculate în sarcina societății, de la data declarațiilor vamale de import și până la data încheierii actului constatator contestat, respectiv 27.09.2002 -30.12.2004, în sumă totală de ...lei, reprezentând :

- ...lei – dobânzi aferente taxelor vamale;
- ...lei – dobânzi aferente comisionului vamal;
- ...lei – dobânzi aferente TVA în vamă;
- ...lei – penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- ...lei – penalități de întârziere aferente comisionului vamal;
- ...lei – penalități de întârziere aferente TVA în vamă;

În drept, în ceea ce privește dobânzile aferente taxelor vamale, art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României în vigoare la data efectuării importului, prevede următoarele :

" Când controlul vamal ulterior constată ca s-au încălcat reglementările vamale aplicate, datorita unor date cuprinse în declarația vamala, autoritatea vamala, după determinarea taxelor vamale cuvenite, ia măsuri de încasare, respectiv de restituire a acestora. Diferențele în minus se comunica titularului operațiunii comerciale și urmează a fi achitate în termen de 7 zile de la data comunicării. Neplata diferenței datorate de titularul operațiunii

comerciale în acest termen atrage suportarea de majorări de întârziere aferente acestei diferențe, în cuantumul stabilit prin lege, precum și interzicerea efectuării altor operațiuni de vămuire, până la achitarea datoriei vamale".

Având în vedere prevederile legale de mai sus, referitor la dobânzile aferente taxelor vamale, se reține că acestea se calculează începând cu a opta zi de la data la care a fost comunicat actul de control prin care debitul a fost individualizat.

Astfel, în cazul **controlului vamal ulterior**, exigibilitatea sumelor reprezentând taxe vamale intervine după șapte zile de la data comunicării diferențelor, rezultă ca organele vamale în mod eronat au calculat dobânzi aferente diferențelor de taxe vamale de la data depunerii declarațiilor vamale de import (27.09.2002), astfel cum rezultă din procesul verbal nr. ... / 2004 întocmit de Biroul Vamal Tg. - Jiu.

Totodată, organele de control au calculat penalități de întârziere de la data depunerii declarației vamale de import 27.09.2002, astfel cum rezultă din actul de control și din anexele la actul de control, până la data controlului, respectiv 30.12.2004, în baza ORDONANȚEI GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în MONITORUL OFICIAL NR. 941 din 29 decembrie 2003, **și pentru o perioadă în care acest act normativ nu era în vigoare.**

Având în vedere termenul de grație de șapte zile instituit de art.61 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal la România, penalitățile aferente diferențelor de taxe vamale pot fi aplicate numai după expirarea termenului de șapte zile de la comunicarea procesului verbal prin care au fost stabilite respectivele diferențe de drepturi vamale.

Pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată au fost calculate în sarcina societății, de la data declarațiilor vamale de import 27.09.2002 și până la data încheierii actului constatator contestat, respectiv 30.12.2004, dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Se reține că, în ceea ce privește dobânzile și penalitățile de întârziere aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată **nu sunt aplicabile prevederile art.61 alin. (3) din Legea nr.141/1997** privind Codul vamal al României, care arată :

"(3) Când controlul vamal ulterior constată ca s-au încălcat reglementările vamale aplicate, datorita unor date cuprinse în

declaratia vamala, autoritatea vamala, dupa determinarea taxelor vamale cuvenite, ia masuri de încasare, respectiv de restituire a acestora. Diferentele în minus se comunica titularului operatiunii comerciale si urmeaza a fi achitate în termen de 7 zile de la data comunicarii. Neplata diferenței datorate de titularul operatiunii comerciale în acest termen atrage suportarea de majorări de întârziere aferente acestei diferențe, în quantumul stabilit prin lege, precum și interzicerea efectuării altor operatiuni de vămuire, până la achitarea datoriei vamale".

întrucât la art. 61 alin.(5) se prevede :

„(5) Diferențele în plus sau în minus privind alte drepturi de import se soluționează potrivit normelor care reglementează aceste drepturi.”,

aceasta instituie un termen de grație de 7 zile **numai** referitor la obligația de plată a **taxelor vamale**, pentru taxa pe valoarea adăugată aplicându-se dispozițiile normelor care reglementează aceste drepturi .

Astfel referitor la exigibilitatea diferenței de taxă pe valoarea adăugată **sunt incidente prevederile art.136 din LEGE Nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, în vigoare la data controlului**, care la TITLUL VI Taxa pe valoarea adăugată, CAP.6 Faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată, art. 136 prevăd următoarele :

„ART. 136 Exigibilitatea pentru importul de bunuri

În cazul unui import de bunuri, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data când se generează drepturi de import pentru bunurile respective, conform legislației vamale în vigoare.”

Astfel organele vamale au considerat, în mod eronat, ca și moment la care **taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă pentru calculul de dobânzi și penalități de întârziere**, data de 27.09.2002, dată la care societatea a depus declarația vamală, întrucât petenta a respectat termenele de plată pentru sumele stabilite inițial prin declarația vamală de import acceptată și înregistrată de autoritate vamală, achitând toate sumele respective la data importului, organele vamale neținând seama de prevederile din LEGEA Nr. 141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, unde la Secțiunea a III-a Evidența și plata datoriei vamale, art. 158 alin.(2) se arată :

„ ART. 158

(2) În cazul unor diferențe ulterioare, ... debitorul vamal ia cunoștință despre acea nouă datorie pe baza actului constatator întocmit de autoritatea vamală.

Astfel referitor la termenele de plată, ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care la TITLUL VIII Colectarea creanțelor fiscale CAP. 1 Dispoziții generale, art. 108 arată :

„ART. 108

Termenele de plată

(2) Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.”

Iar la CAP. 3 Dobânzi și penalități de întârziere, art. 114 din același act normativ arătat mai sus, se prevede :

„ ART.114 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Față de cele arătate mai sus și având în vedere faptul că **valoarea taxei pe valoarea adăugată este determinată de valoarea diferențelor ulterioare de taxe vamale** și dată fiind **dependența directă a taxei pe valoarea adăugată de valoarea diferențelor ulterioare de taxe vamale**, nu se poate admite că scadența diferenței ulterioare de taxă pe valoarea adăugată să fie anterioară scadenței diferenței ulterioare de taxe vamale.

În concluzie, obligația de plată a diferenței de taxă pe valoarea adăugată se naște la calcularea diferențelor ulterioare de taxe vamale și ca atare anterior acestei date nu se pot calcula dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prevederile legale se referă la dobânzile și penalitățile de întârziere datorate pentru neplata integrală sau a unei diferențe de taxă pe valoarea adăugată „ în termenul stabilit ". Or, pentru **diferențele de obligații fiscale principale** stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește **în funcție de data comunicării** acestora, dacă data comunicării este cuprinsă

în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.

In speță nu este vorba de un calcul greșit al taxei pe valoarea adăugată, aceasta **taxă pe valoarea adăugată fiind calculată și achitată în mod corect la data întocmirii declarațiilor vamale de import, conform mențiunilor cuprinse în acestea, acceptate de organul vamal ca fiind corecte la data respectivă de 27.09.2002** și care a fost modificată de organul vamal **abia ulterior la data de 30 decembrie 2004**, prin actul constatator.

Într-adevăr, nu se poate admite că diferența de taxă pe valoarea adăugată să fie scadentă anterior scadenței diferenței ulterioare de taxe vamale, întrucât valoarea taxei pe valoarea adăugată este determinată de valoarea diferenței ulterioare de taxe vamale. Cuantumul taxei pe valoarea adăugată aferent operațiunilor de import a fost calculat la data respectivă, în funcție de valoarea în vamă a bunurilor stabilită de organul vamal la data respectivă și care a fost modificată de organul vamal abia ulterior la data de 30 decembrie 2004, conform actului constatator.

Astfel, în cazul **controlului vamal ulterior**, organele vamale în mod eronat au calculat dobânzi aferente diferenței de taxe pe valoarea adăugată de la data depunerii declarațiilor vamale de import (27.09.2002), astfel cum rezultă din actul de control contestat.

Față de cele de mai sus, contestația SC X SRL referitoare la capătul de cerere privind procesul verbal nr. ... / 2004 întocmit de Biroul Vamal Tg. - Jiu privind calculul dobânzilor și a penalităților de întârziere în sumă de ...lei, reprezentând :

- ...lei – dobânzi aferente taxelor vamale;
- ...lei – dobânzi aferente comisionului vamal;
- ...lei – dobânzi aferente TVA în vamă;
- ...lei – penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- ...lei – penalități de întârziere aferente comisionului vamal;
- ...lei – penalități de întârziere aferente TVA în vamă,

urmează să fie admisă.

Referitor la **solicitarea petentei de suspendare a executării actului de control**, se reține că întrucât prin prezenta decizie a fost soluționată contestația, **solicitarea respectiva nu mai are obiect.**

Pentru considerentele reținute și în temeiul Legii privind Codul vamal al României nr.141/1997, a prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. 1114 / 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, a reglementărilor ORDONANȚEI de URGENȚĂ a GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 192 din 27 decembrie 2001 pentru

ratificarea Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, a prevederilor ORDONANȚEI GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se :

DECIDE

Art. 1 – Desființarea actului constatator privind taxele vamale și alte drepturi convenite bugetului nr. ... / 2004 încheiat de Biroul Vamal Tg. - Jiu, privind virarea la bugetul de stat a sumei de ...lei, reprezentând :

- ...lei – taxe vamale ;
- ...lei – comision vamal ;
- ...lei – TVA în vamă.

Refacerea controlului, care va viza strict aceeași perioadă și aceeași bază impozabilă care au făcut obiectul actului de control desființat, de către o altă echipă de control decât cea care a încheiat actul constatator desființat

Art. 2 – Admiterea contestației SC X SRL referitoare la capătul de cerere privind procesul verbal nr. ... / 2004 întocmit de Biroul Vamal Tg. - Jiu privind calculul dobânzilor și a penalităților de întârziere în sumă de ...lei, reprezentând :

- ...lei – dobânzi aferente taxelor vamale;
- ...lei – dobânzi aferente comisionului vamal;
- ...lei – dobânzi aferente TVA în vamă;
- ...lei – penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- ...lei – penalități de întârziere aferente comisionului vamal;
- ...lei – penalități de întârziere aferente TVA în vamă,

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Hunedoara, în termen de 30 zile de la data comunicării.